

Uit de bron "genealogie van het geslacht Verheyen Oirschot (Genealogisch Heraldisch Archief) 1894":

Theodorus of Dirk van der Heyden verliet Brabant en toog naar Limburg tengevolge zijner benoeming door den hertog van Parma in 1579 tot secretaris van het Hooge gerecht van Maastricht en van den Vroenhove. Zijne afstammelingen woonden geruime tijd te Maastricht. Een hunner, Dr. Theodorus of (Dirk) Verheyen, keerde omstreeks het jaar 1654 naar Noord-Brabant terug, om zich als medicinae doctor te Eindhoven te vestigen.

In 1632 na de inneming der stad werd Theodorus (Dirk) van der Heyden, door prins Frederik Hendrik in naam der staten-generaal der Vereenigde Nederlanden, uit bovengenoemde ambten, "na die punctuelijk en treffelijk te hebben gediend", ontslagen. In 1631 was hij tevens gezworene van het Brabantsch gerecht en overleed 22 januari 1634.

Hij was tweemaal gehuwd en wel 1e met Lucia Aerssen van Baerdewijck, die hem bij zijn vertrek uit Grave naar Maastricht was gevolgd en tusschen 1582 en 1590 stierf en 2e met Maria Wijnants of Wijnands, Arnolds dochter, geboren te Maastricht, overleden in 1626 en aldaar 6 juli van dat jaar in de kerk van St. Jan begraven.

De familie Wijnants (Wijnands) behoorde tot een der aanzienlijkste geslachten van Maastricht . Volgens het werk van Haakman en Allard (Roermond 1876) woonde te Maastricht vóór het beleg dier stad in 1579, Johannes Wynants als burgemeester in 1541 en mr. Paulus Wynants als secretaris in 1552, die herhaaldelijk afgevaardigd werd om over stads belangen te onderhandelen, zoo in 1576 als in 1577. Hij werd met 58 andere ingezetenen van Maastricht van het Pardon Generaal, op 10 Augustus 1579 door den koning van Spanje aan Maastricht gegeven, uitgesloten. Na het beleg vindt men aldaar geen hunner meer, zij zijn waarschijnlijk daarbij omgekomen of gevluht. Vermoedelijk behoorde deze tot dezelfde familie Wynants, waarvan de geslachtlijst voorkomt in *Histoire biographie et généalogique de la Noblesse Limbourgeoise* par Eug. Poswick en in deel XII (1894) van den *Nobiliaire universel* par L. de Magny.